

Dankwoord

Na ruim tweeënhalp jaar hard werken ligt hier voor u de geschiedenis van de scheikunde aan de Vrije Universiteit. Toen we begonnen was het totaal moeilijk te overzien: hoeveel informatie zouden we boven tafel krijgen, welke onderwerpen moesten wel of niet behandeld worden en welke mensen konden we interviewen? Veel was er niet bewaard gebleven van de archieven van de (sub)faculteit, en de mensen die de beginjaren van de scheikunde hadden meegemaakt en ons daar misschien meer over konden vertellen, waren vaak helaas niet meer in leven. De privé-archieven van Ernst Homburg en Nel Velthorst boden gelukkig een schat aan informatie. II

Het boek vorderde gestaag, al was de snelheid van schrijven vaak afhankelijk van externe factoren. De ene auteur is immers een drukbezette emeritus, de ander houdt er een veeleisende voorlichtingsbaan op na, combinaties die niet altijd optimaal bleken. De samenwerking verliep echter erg goed en door veel overleg en het intensief bestuderen van elkaars teksten, konden ouderwets taalgebruik en nieuwerwetse fratsen uit de definitieve tekst geweerd worden.

De geschiedenis van de scheikunde zoals die beschreven is in dit boek, schrijf je niet alleen of met zijn tweeën. De enorme hoeveelheid informatie die wij wisten te verzamelen was aanzienlijk minder groot geweest zonder de hulp van een aantal personen. Wij willen ze graag in dit dankwoord voor het voetlicht brengen.

De mensen die voortdurend over onze schouders meelazen, zijn wij veel dank verschuldigd voor hun nauwkeurigheid, snelheid en constructieve kritiek: Gus Somsen, Jaap Bulthuis, Arno van der Lee, Henk Timmerman en Henk van der Goot, jullie waren een actieve leescommissie. De tekstredactie door Inge Lijnkamp-Huseman heeft zeker bijgedragen aan de leesbaarheid van de tekst. Ook de Historische Commissie van de Vrije Universiteit, met name Dick Kuiper en Ad Tervoort, willen we graag bedanken voor hun tijd en aanwijzingen.